

കുട്ടിമ്മാമ

(ഇടശ്ശേരിയുടെ കവിതകൾ മനസ്സിലാക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യക്തിത്വം അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നത് വളരെ സഹായകമാണ്. പല കവിതകളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തോടടുത്തു നിൽക്കുന്നവയാണ്. ഇടശ്ശേരിയുടെ ചെറുപ്പകാലത്തെ ജീവിതത്തിൽ നിന്ന് അടർത്തിയെടുത്ത ഏതാനും സംഭവങ്ങളാണ് താഴെ കൊടുക്കുന്നത്. അനന്തിരവൾ ശ്രീമതി പത്മാവതിയമ്മ ഇടശ്ശേരിയുടെ മകൻ ഇ. ഹരികുമാറുമായി സംസാരിക്കുന്നു.)

പത്മാവതിയേടത്തി സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു. എഴുപത്തൊന്നാം വയസ്സിന്റെ ക്ഷീണമോ കാലം ഓർമ്മകളിൽ വരുത്തിയേക്കാവുന്ന തപ്പലോ ഇല്ലാതെ ഉത്സാഹത്തോടെ അവർ കുട്ടിമ്മാമയുടെ കാര്യം പറയുകയായിരുന്നു. ഇടശ്ശേരിയുടെ താവഴിയിൽ രണ്ടാമത്തെ അനന്തിരവൾ. ഇടശ്ശേരിയുടെ ഏറ്റവും മുത്ത ചേച്ചിയുടെ മകളാണ്. ബാംഗളൂരിൽ ചെറിയമ്മയുടെ മകൾ ദേവകിയമ്മയുടെയും അവരുടെ മകൾ സുശീലയുടെയും ഒപ്പം താമസിക്കുന്നു.

‘കുട്ടിമ്മാമയ്ക്ക് പതിനാറു വയസ്സുള്ളപ്പളാണ് ഞാൻ ജനിച്ചത്.’ കുട്ടിമ്മാമയെ കാണാൻ അത്രയും നേരം വൈകിയല്ലോ എന്ന കുണ്ഠിതം സ്വരത്തിൽ. ‘അപ്പളയ്ക്ക് ആലപ്പുഴ പോയിരുന്നു. എടയ്ക്ക് വരുമ്പള്ളെ കാണാൻ പറ്റും. എന്തു ഭംഗിയായിരുന്നെന്നോ? തല നെറിയെ നീണ്ട മുടി.’

നീണ്ട മുടി? ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു.

‘അതേ നല്ല ഭംഗിയുള്ള ഒരു കുടുമണ്ടായിരുന്നു.’

(അതൊരു പുതിയ അറിവായിരുന്നു. അച്ഛനെ ഒരു കുടുമ വെച്ച് നിരൂപിക്കാൻ ഞാൻ ശ്രമിച്ചു. കൗതുകമുള്ള മുഖം. തല വെട്ടിച്ച് നീളത്തിൽ എണ്ണമയമുള്ള നീണ്ട മുടി. അച്ഛനെതിനാണതു മുറിച്ചത്? അച്ഛനെക്കുറിച്ചുചോദിക്കുമ്പോൾ ഓർമ്മ വരുന്നത് കുട്ടുകൃഷിയുടെ ആദ്യപതിപ്പിൽ കൊടുത്ത ഒരു ഫോട്ടോ ആണ്. അത് നാൽപ്പത്തൊമ്പതിലോ മറ്റോ എടുത്ത ഫോട്ടോവാണ്. അതിനു ശേഷം ഓർമ്മയിൽ വരുന്നത് ഉറുമ്പിന്റെ ഒപ്പമെടുത്ത ഫോട്ടോ. രണ്ടു സുന്ദരന്മാർ. ഞാൻ അസൂയയോടെ നോക്കിനിൽക്കാറുള്ള ചിത്രം. അമ്മ പ്രണയത്തിലായത് അച്ഛന്റെ കവിതകൾ കാരണമാവണം എന്നില്ല.)

പത്മാവതിയേടത്തി ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. ‘ഒും, നല്ല ഭംഗിണ്ടാർന്നു.’

‘നൂറു ശതമാനം ഞാനൊരാൾ-
കുറും കുടുമയുമുള്ള ഹിന്ദു.’

(ഇസ്സാമിലെ വന്മല)

അച്ഛന്റെ സ്നേഹിതന്മാർ?

‘ഒും. ധാരാളം സ്നേഹിതന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. വളരെ ചെറുപ്പത്തിൽ ഒരു മുസ്ലിം കുട്ടിണ്ടായിരുന്നു. പേര് നല്ല ഓർമ്മയില്ല. അലിനാണോ സംശയം. നല്ല കുട്ടായിരുന്നു.’

കുഞ്ഞലവിനാണോ?

‘ഓർമ്മല്ല. പിന്നെ കൊറേക്കാലം കഴിഞ്ഞിട്ടും കുട്ടിമ്മാമ വന്നുനന്നിഞ്ഞാൽ ആയാളെ കാണാൻ വരായിരുന്നു.’ കുറച്ചുനേരം ആലോചിച്ചിരുന്ന് അവർ പറഞ്ഞു. ‘വല്ലേ ഇഷ്ടമായിരുന്നു.’

‘നൂറു ശതമാനമെന്റെ മിത്രം
കുറും പെരുമയുമുള്ള മുസ്ലിം
തുളളിപ്പിടഞ്ഞിതവന്റെ ദേഹം
ഉള്ളമോ വന്മല പോലെ നിന്നു.’

(ഇസ്സാമിലെ വന്മല)

(ബാപ്പയുടെ ചുരലിനുമുമ്പിൽ കിടന്നു തുള്ളുമ്പോഴും താൻ ബാപ്പാന്റെ കടയിൽ നിന്ന്, വിശന്നിരിക്കുന്ന സ്നേഹിതനു കൊടുക്കാനായി കട്ടെടുത്ത പഴം ആർക്കു വേണ്ടിയാണെന്നു പുറത്തു പറയാതെ, സ്നേഹിതന്റെ മാനം കാക്കാനായി നിശ്ശബ്ദം വേദന സഹിച്ചുനിന്ന കുഞ്ഞലവി.)

‘ചേച്ചിമാർക്കൊക്കെ നല്ല ഇഷ്ടമായിരുന്നു കുഞ്ഞനുജനെ.’

അവർ എത്ര പേരുണ്ടായിരുന്നു?

‘അമ്മമ്മടെ പേര് കുഞ്ഞുകുട്ടിയമ്മ. അവർ പതിനഞ്ചാം വയസ്സിലാണ് കല്യാണം കഴിച്ചത്. ഭർത്താവ് തൃക്കണാപുരം വലിയ പറമ്പത്ത് ഗോവിന്ദൻ നമ്പ്യാർ. കൃഷിക്കാരൻ. അതിൽ അഞ്ച് കുട്ടികൾ ഉണ്ടായി. മുത്ത രണ്ടു പേർ ആൺമക്കൾ, താഴെ മൂന്ന് പെൺമക്കൾ.

കുഞ്ഞുകുട്ടിയമ്മയുടെ ഭർത്താവ് വളരെ ചെറുപ്പത്തിൽ മരിച്ചുപോയി. പിന്നീട് 35-ാം വയസ്സിൽ തലശ്ശേരിക്കാരൻ കൃഷ്ണക്കുറുപ്പിനെ വിവാഹം കഴിച്ചു. അതിൽ അവർക്കൊരു മകനുണ്ടായി. - ഗോവിന്ദൻകുട്ടി. ഖിലാഫത്ത് കാലത്ത് കൃഷ്ണക്കുറുപ്പ്

മരിച്ചു. 54-ാം വയസ്സിൽ. വസൂരി രോഗം പിടിപെട്ട് കുഞ്ഞുകുട്ടിയമ്മയും മരിച്ചു.

അച്ഛമ്മ മരിച്ചത്.....

‘അമ്മമ്മ മരിച്ചപ്പോ കുട്ടിമ്മാമ അടുത്തുണ്ടായിരുന്നില്ല.’

എനിക്കറിയാം. അച്ഛൻ ഒരു കവിതയിൽ അതു സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

‘അതെ. കുട്ടിമ്മാമയ്ക്ക് പണായിട്ട് ഒന്നും ശങ്കരേട്ടൻ കൊടുത്തിരുന്നില്ല. മുപ്പർ ഒന്നു രണ്ടു ട്യൂഷനെടുത്ത് രണ്ടുറൂപ്പിക സമ്പാദിച്ചു. അത് അമ്മയ്ക്ക് കൊടുക്കാനായിട്ട് നാട്ടിലേയ്ക്ക് വരണ ഒരാളുടെ കയ്യിൽ കൊടുത്തയച്ചു. അയാൾ വേറെ എവിടെയൊക്കെ പോയശേഷമാണ് കുറ്റിപ്പുറത്തെത്തിയത്. അപ്പോഴേയ്ക്ക് അമ്മ വസൂരി പിടിച്ച് മരിച്ചിരുന്നു. മരിക്കുന്ന സമയത്ത് മക്കൾ ആരും അടുത്തുണ്ടായിരുന്നില്ല. നോക്കാൻ ഏല്പിച്ചവർ മാത്രം.’

‘എനിക്കുമൊരുമാതൃണ്ടായി പ-
ണ്ടെന്നെ നൃപന്നു കൊടുത്തപ്പോൾ
കിട്ടിയ വിൽക്കാശപ്പടിയെന്നുടെ
കോന്തലയ്ക്കലുടക്കിയവൾ!
അവൾക്കു കുളിരിനു കമ്പിളിനേടി-
പ്പിന്നീടെന്നോ ഞാൻ ചെല്കെ,
ഒരട്ടി മണ്ണു പുതച്ചു കിടപ്പു;
വീടാക്കടമേ മമജന്മം!’

(ബിംബിസാരന്റെ ഇടയൻ)

അച്ഛനും ചേച്ചിമാരും ഒന്നിച്ചു വരുന്നു ‘പള്ളിക്കൂടത്തിലേയ്ക്ക് വീണ്ടും’ എന്ന കവിതയിൽ.

‘അമ്പതു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞുപോയാ
സംഭവിത്തിന്നിതേ ഭേദമുള്ളൂ;
പെങ്ങൾക്കൊരളളിൻപുവൊത്ത മുക്കിൽ
തുങ്ങിന പൊൻത്തൊത്തുണ്ടായിരുന്നു-
ആങ്ങളതൻ മുഖം പൗഡർ പൂശി
മിന്നിത്തിളങ്ങിയിരുന്നുമില്ല!
രണ്ടു മിഴികളിലമ്പരപ്പും
രണ്ടു മിഴികളിൽ സ്നേഹവായ്പും
ഏന്തിത്തുളുമ്പും തുളുമ്പലുകൾ
ഏറെയുമില്ല കുറവുമില്ല!’

ഇതേ കവിതയിൽ ആദ്യമായി പള്ളിക്കൂടത്തിലേയ്ക്കു പോകുന്ന മകൻ അച്ഛൻ കൊടുക്കുന്ന ആശിസ്സും കല്പനയും ‘കൈയ്യക്ഷരം നല്ലതാക്കൂ.’

ഇതു ശരിക്കുള്ള ജീവിതത്തിലുണ്ടായതാണോ?

‘ങും. അതേ. കുട്ടിമ്മാമ പറയാറുണ്ട്. അച്ഛൻ എപ്പഴും പറയാറുള്ളതാണ് കൈയ്യക്ഷരം നന്നാക്കൂ എന്ന്. പിന്നെ ചേച്ചിമാർക്ക് ഗോവിന്ദൻകുട്ടി എന്നു പറഞ്ഞാൽ ജീവനാണ്. ആദ്യൊക്കെ ഗോപിനാണ് വിളിച്ചിരുന്നത്. പിന്നെ ഒരു ദിവസം മുത്തച്ഛൻ മരിച്ച ശേഷം അമ്മമ്മ ഒരു സ്വപ്നം കണ്ടുത്രെ. എന്തിനാ ഞാൻ ഇത്ര നല്ല പേരിട്ടിട്ട് അതു മാറ്റി ഗോപീന് വിളിക്കണമ്ത്ത്. ഗോവിന്ദൻകുട്ടിന് തന്നെ വിളിച്ചുടൈ? അതിനു ശേഷം ഗോവിന്ദൻകുട്ടിന് തന്നെ വിളിക്കാൻ തൊടങ്ങീത്.’

പണ്ടൊരിക്കൽ അമ്മ പറയുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അച്ഛൻ പെങ്ങളന്മാരുടെ ഒപ്പം കൂടി പടക്കമുണ്ടാക്കി കളിക്കാറുണ്ട് എന്നൊക്കെ. അതിനെപ്പറ്റി അറിയാമോ?

‘അത് എന്റെ അമ്മയായിരിക്കണം. (മാളു അമ്മ) എന്റെ അമ്മ അതിലൊക്കെ മിടുക്കിയാണ്.’

പുതപ്പാട്ടിന്റെ അടിക്കുറിപ്പിൽ അച്ഛൻ കഥ പറയലിൽ മിടുക്കിയായ ചെറിയേടത്തിയെപ്പറ്റി പറയുന്നുണ്ട്. അത് ആരാണ്?

‘അത് രണ്ടാമത്തെ പെങ്ങളാണ്. മീനാക്ഷിയമ്മ. എന്റെ അമ്മയെ വല്ലേടത്തിനാ വിളിക്കാറ്. ശരിക്കു പറഞ്ഞാൽ മൂന്നു പെങ്ങളന്മാരും കഥ പറയലിൽ മിടുക്കികളായിരുന്നു.’

അമ്മുവല്ലുമ്മയാണ് ഞങ്ങൾക്കൊക്കെ കഥ പറഞ്ഞു തന്നിരുന്നത്. ഭാരതകഥകൾ, നിരവധി രസകരമായ കഥകൾ.

‘ഓ, ശരിയാണ്. ഇപ്പഴത്തെ കുട്ടികൾക്കൊക്കെ അമ്മു ചെറിയമ്മ കഥ പറയുന്നതേ അറിയൂ. മീനാക്ഷിച്ചെറിയമ്മ കഥ പറയുന്നതൊന്നും അവർ കേട്ടിരിക്കില്ല.’

അച്ഛന്റെ ഒരു മരുമകൾ ചെറുപ്പത്തിലേ മരിച്ചത്.....

‘ഓ, ജാനകിനാ പേര്. മീനാക്ഷിച്ചെറിയമ്മയുടെ രണ്ടാമത്തെ മകളാണ്. പതിമൂന്നാം വയസ്സിലെ മരിച്ചു. വല്ലേ ഇഷ്ടായിരുന്നു.’

‘കഴിഞ്ഞു കാര്യം; മമഭാഗധേയ
മണിപ്രദീപം പ്രഭവീശിനിൽക്കേ

കരാളമാം കാലമരുത്തടിച്ചു
പൊലിച്ചു; മൽഗേഹമിരുട്ടടഞ്ഞു.
(ജാനകി)

അച്ഛൻ കുട്ടിക്കാലത്ത് നടക്കാൻ വിഷമമായിരുന്നുന് കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ.....

‘കുട്ടിമ്മാമയ്ക്ക് ജന്മനാൽ നടക്കാൻ വിഷമമുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പോ എടുത്തുകൊണ്ട് നടക്കേ പതിവ്. കുട്ടിമ്മാമ എന്റെ അമ്മയെ ഏടത്തിന് വിളിക്കും, അതിന് താഴെള്ള ഏടത്തിയെ ചെറിയേടത്തിനും ഏറ്റവും താഴെള്ള ഏടത്തിയെ അമ്മുവേടത്തിനും വിളിക്കും. എന്റെ അമ്മേനെ ആദ്യം വല്ലേടത്തിനാ വിളിച്ചിരുന്നു. എന്റെ അമ്മ നല്ല തടിണ്ടാർന്നു. അതോണ്ട് ഒക്കത്ത് എടുത്തുകൊണ്ട് നടക്കുമ്പോ കാല് കുട്ടിത്തൊടില്ലല്ലോ. അപ്പോ പറയും വല്ലേടത്തി ഒരു പ്ലാവിന്റെ പോലെയായിരുന്നെന്ന്. നല്ല തമാശക്കാരനായിരുന്നു. കാണാനും നല്ല ഭംഗിയായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടൊക്കെ എല്ലാർക്കും നല്ല ഇഷ്ടമായിരുന്നു. അമ്മുവയസ്സായിട്ടും ഭക്ഷണമൊക്കെ അമ്മ വായിലേ കൊടുത്തിരുന്നെന്ന്.

പുതപ്പാട്ടിലെ ഉണ്ണി അച്ഛൻ തന്നാണ് തോന്നുന്നു. അല്ലേ?

ആയിരിക്കാം. അത്രയ്ക്ക് കൊഞ്ചിച്ചു വളർത്തിയാ. അമ്മ മാത്രല്ല, ചേച്ചിമാരും. അന്നൊക്കെ ആൺകുട്ടികളെ 5 വയസ്സിലും പെൺകുട്ടികളെ ഏഴു വയസ്സിലും ആണ് സ്കൂളിൽ ചേർക്കുക. കുട്ടിമ്മാമേനെ സ്കൂളിലേയ്ക്ക് എടുത്തുകൊണ്ടുപോവാൻ പതിവ്. ഇടശ്ശേരി താവഴീല്ത്തന്നെ നമ്പ്രത്തെന്ന് പറയും. ആ താവഴീലെ ഒരു ഗോവിന്ദമ്മാ മ്യാണ് എടുത്തുകൊണ്ടുപോവാ. അതുപോലെ എങ്ങട്ടു കൊണ്ടു പോവാണെങ്കിലും ആ മനുഷ്യനാണ് എടുത്തുകൊണ്ടുപോവാ. കുട്ടിമ്മാമയ്ക്ക് വരായ തുടങ്ങിയപ്പോത്തൊട്ട് മാസത്തോറും പണം അയച്ചുകൊടുക്കാനുണ്ടായിരുന്നു. അവസാനം അയച്ചുകൊടുത്തത് ഗോവിന്ദമ്മാമ മരിച്ചപ്പോൾ തിരിച്ച് വരേ ചെയ്തത്. ആരോ ചോദിച്ചു. എന്തിനാണ് ആ മനുഷ്യന് പണം അയച്ചുകൊടുക്കുന്നത്. അപ്പോ കുട്ടിമ്മാമ പറഞ്ഞു, ‘എന്നെ എടുത്തു നടന്നതിന്റെ തഴമ്പ് ആ മനുഷ്യന്റെ തോളത്ത് ഇപ്പോഴും കാണും’ന്ന്.

‘പിന്നെ മാനന്തവാടിയിലായിരുന്ന വല്ലുമ്മാമ മയിലെണ്ണ കൊണ്ടുവന്ന് ആരെക്കൊണ്ടോ ഉഴിയിച്ചശേഷമാണ് ഒരു മാതിരി നടക്കാനായത്.’

‘കോടിയിൽത്തന്നെ കുറച്ചൊന്നു കീറിയോ
രാടയാണല്ലോ കിടച്ചതി,ങ്ങാകയാൽ
കീറൽ മറയുമാറങ്ങിനെ കോൺതല-
യേറെ തൈറിഞ്ഞിട്ടുടുക്കാൻ പഠിച്ചു ഞാൻ.
(മറ്റേ മുണ്ട്.)

‘ധനുമാസത്തില് ഉത്രട്ടാതിയാണ് കുട്ടിമ്മാമമെടെ പിറന്നാള്. അന്ന് സുബ്രഹ്മണ്യന് പൂജണ്ടാവും. തമിഴ് നാട്ടിന് ആണ്ടികളു വന്നിട്ടാണ് പൂജ കഴിക്കൂ. വല്ലു പൂജയാണ്. ഗംഭീര സദ്യണ്ടാവും. സുബ്രഹ്മണ്യന് വെളമ്പീട്ടെ മറ്റുള്ളവർ ഉറണു കഴിക്കൂ.’

അച്ഛൻ ചിലാഹത്ത് കാലത്ത് മരിച്ചുനല്ലെ പറഞ്ഞത്. ലഹളയായിട്ട് ബന്ധപ്പെട്ട വല്ല സമ്പ്രദായമോ മരണകാരണം?

‘ഏയ്. ആ കാലത്താണ് മാത്രം. ലഹളക്കാലത്താണ് മരിച്ചത്. ചിലാഹത്ത് ലഹളയായിട്ട് മരണത്തിന് ബന്ധം ഒന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. ലഹള കാലത്ത് കുറ്റിപ്പുറത്ത് എല്ലാവരും പാലക്കാട്ട് ചെറിയമ്മടെ ഭർത്താവിന്റെ വീട്ടിൽ കൊണ്ടുവന്നാണ് ചെയ്തത്. അപ്പോ കുട്ടിമ്മാമേം അവർ കൊണ്ടുപോയി. കുട്ടിമ്മാമമെടെ അച്ഛൻ തലശ്ശേരിക്കാരനായിരുന്നു. ഇടയ്ക്ക് വീട്ടിൽ പോകാനുണ്ട്. പിന്നെ എപ്പോഴും യാത്രയായിരിക്കും. വരുമ്പോ ഓരോരുത്തർക്ക് സാധനങ്ങളു കൊണ്ടുവന്നു കൊടുക്കും. അദ്ദേഹത്തിന് നല്ല വരായണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാവരും സഹായിക്കും. നാട്ടുകാർക്കൊക്കെ വല്ലെ കാര്യായിരുന്നു. കുറുപ്പച്ഛൻ, കുറുപ്പ് തമ്പ്രാൻ എന്നൊക്കെയാണ് വിളിക്കാറ്. ഒരിക്കല് തലശ്ശേരി പോയി വരുമ്പോൾ വയ്യാ ത്യായി. പനീംണ്ടായിരുന്നു. പോർട്ടർമാരാണ് സ്റ്റേഷനീന് വീട്ടിലെത്തിച്ചത്. പനി കൂടി രണ്ടു ദിവസത്തിനുള്ളിൽ മരിക്കുവാണുണ്ടായത്.

‘കുട്ടിമ്മാമമെടെ അച്ഛൻ തലശ്ശേരില് ഒരു മകനുണ്ടായിരുന്നു. കുഞ്ഞിരാമൻ അടിയോടി. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് കുറ്റിപ്പുറത്ത് വരാറുണ്ട്. അച്ഛൻ മരിച്ചപ്പോ അറിയിക്കാൻ പറ്റില്ല. അന്നൊക്കെ അത്രയല്ല സൗകര്യമുള്ളു. പിന്നെ കുഞ്ഞിരാമൻ അടിയോടി വന്നപ്പോഴാണ് അച്ഛൻ മരിച്ചത് അറിഞ്ഞത്. വല്ലാതെ വേദായി. അതിനുശേഷം കുറ്റിപ്പുറത്തു വന്നിട്ടില്ല. നല്ല മനുഷ്യനായിരുന്നു. അമ്മയ്ക്കൊക്കെ നല്ല കാര്യായിരുന്നു.’

അച്ഛൻ ധാരാളം സ്നേഹിതന്മാരുണ്ടായിരുന്നല്ലോ. അവരാറെങ്കിലും കുറ്റിപ്പുറത്ത് വരാറുണ്ടോ?

പിന്നേ? പി.സി. കുട്ടികൃഷ്ണൻ, (അന്ന് ചെറിയ കുട്ടായിരുന്നു.) കുമാരൻ (ഉറുമ്പിന്റെ ഭാര്യസഹോദരൻ - അദ്ദേഹം ചെറുകഥകളെഴുതുമായിരുന്നു. ചെറുപ്പത്തിലേ മരിച്ചുപോയി.) പത്മനാഭൻ നായർ ഇവരെല്ലാം കുറ്റിപ്പുറത്ത് കുട്ടിമ്മാമയുടെ ഒപ്പം വരാൻ മത്സരമാണ്. പദ്മനാഭക്കുറുപ്പ്, ദേവകിയേടത്തിടെ അച്ഛൻ (പി.സി.മ്മാവന്റെ ഭാര്യപിതാവ്) ഇല്ലത്തു വളപ്പില് പണിക്കർ വന്നിരുന്നു. അദ്ദേഹം അന്ന് നല്ലൊരു ജോലിയൊക്കെ ഉപേക്ഷിച്ച് ദേശീയപ്രസ്ഥാനത്തിലായിരുന്നു. പിന്നെ രാഘവമ്മാമ (ജാനുവേടത്തിടെ

അമ്മാവൻ). അവരൊക്കെ വരാറുണ്ട്. പിന്നെ ഇ. നാരായണനും, എം. ഗോവിന്ദനും, അക്കിത്തവും വരാറുണ്ട്. വരുമ്പൊഴൊക്കെ ഒന്നുരണ്ടുപേർ ഒപ്പംണ്ടാവും. രണ്ടുമൂന്ന് ദിവസം താമസിച്ച് റോഡുവഴി പോവാറുള്ളൂ.

കുട്ടിമ്മാമടെ കല്യാണം ഗംഭീരമായിരുന്നു. കുറ്റിപ്പുറത്ത് രാവിലെ പുറപ്പെട്ട ഈശ്വരമംഗലത്ത് ചെറിയമ്മടെ വീട്ടിലെ തങ്ങി, അവിടെന്ന് ഊണു കഴിച്ച് രാത്രിയോടെയാണ് പുത്തില്ലത് എത്തിത്. അന്നൊക്കെ രാത്രിയല്ലെ കല്യാണം.

അപ്പോൾ അച്ഛൻ പുത്തില്ലത്തുതന്നെയായിരുന്നില്ലേ താമസം?

അതേ. താമസിക്കാൻ സ്ഥലല്ലാതെ വിഷമിക്കുമ്പോൾ രാഘവമ്മാമ കുട്ടിക്കൊണ്ടു പോയതാണ്. അവരൊക്കെ ഇപ്പോൾ കല്യാണം കഴിച്ചതുതന്നെയാണ്. കുട്ടിമ്മാമ മാത്രല്ല, പി.സി. കുട്ടികൃഷ്ണൻ (കല്യാണം കഴിച്ചത് ജാനകിയമ്മയുടെ ചെറിയമ്മയുടെ രണ്ടാമത്തെ മകളാണ്, ദേവകിയമ്മ) പദ്മനാഭക്കുറുപ്പ് (ചെറിയമ്മയുടെ മുത്തമകളെ, പാറക്കുട്ടിയമ്മ). അമ്മായി (ഇടശ്ശേരിയുടെ ഭാര്യ ജാനകിയമ്മ) നന്നായി കവിത വായിക്കും. ഇത്ര മധുരമായി കവിത വായിക്കുന്നത് ഞാൻ ഇതുവരെ വേറെ ആരും കണ്ടിട്ടില്ല. കുട്ടിമ്മാമടെ കവിത അമ്മായിയാണ് ഉറക്കെ വായിക്കുക. പകർത്താനൊക്കെ സഹായിക്കും. രാഘവമ്മാമെ കുട്ടിമ്മാമയ്ക്ക് വല്ലു കാര്യായിരുന്നു. ‘എനിക്ക് ഒരു കുടുംബംണ്ടായത് ആ മനുഷ്യൻ കാരണമാണ്’ എന്ന് എപ്പഴും പറയും.

(രാഘവമ്മാമ കാൻസറായി പൊന്നാനി ആശുപത്രിയിൽ കിടക്കുമ്പോൾ അവസാന ദിവസങ്ങളിൽ അച്ഛൻ അടുത്തിരുന്ന് നെഞ്ചു തടവാനുള്ളത് എനിക്കൊർമ്മയുണ്ട്. അച്ഛൻ തടവുമ്പോൾ വേദന മാറുന്നുവെന്നാണ് രാഘവമ്മാമ പറയാറുള്ളത്.)

കാവിലെ പാട്ടിലെ ഭഗവതി ഇടശ്ശേരി വീട്ടിലെ ഭരദേവതതന്നെയാണോ?

അതെ, നൊട്ടനാലിക്കൽ ഭഗവതിതന്ത്യാ കാവിലെ പാട്ടിലെ വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന ഭദ്രവി. നമ്മുടെ വീട്ടിന്റെ തൊട്ടടുത്തല്ലെ അമ്പലം. അമ്പലത്തിന്റെ പിന്നിൽ ഉള്ള വഴിയിലുള്ള വീടുകളൊക്കെ ഇടശ്ശേരി താവഴിയിൽത്തന്നെ വീടുകളാ.

പൊരിച്ച നഞ്ച് എന്ന കഥയല്ലേ. അതിൽ പറഞ്ഞ വീട് ഇടശ്ശേരി വീടാണോ?

പൊരിച്ച നഞ്ച്. വീടൊക്കെ അതുതന്നെയാണ്. നാലുകെട്ട് കുവളത്തറ ഒക്കെ വീട്ടിലെ തന്ത്യാണ്. എന്റെ ഏട്ടന്റെ പേര് ബാലകൃഷ്ണൻനുള്ളത് കഥേൽ രാമകൃഷ്ണൻ നാക്കീനെള്ളു. ചെറിയമ്മ ഇല്ല. എന്റെ അമ്മ, ചെറിയമ്മയുടെ, മറ്റു വല്ലമ്മ. അങ്ങിനെ ഒരു കഥ നടന്നിട്ടൊന്നുണ്ടാവില്ല. പക്ഷേ ആ കഥ വായിച്ച് ഞാൻ കൊറേ കരഞ്ഞു. (പത്മാവതി അമ്മയുമായി സംസാരിച്ച് ലേഖനം തയ്യാറാക്കിയത് ഇ. ഹരികുമാർ.)